

Ervína H-a, nebyl pravdivý, rekurenti se ani neodvažují tvrditi, a proto jest z něho vycházeti, takže H. byl skutečným společníkem nejen proti společnosti, nýbrž i proti soudu a třetím osobám. Není dolíčeno, že převod podílu Ervína H-a na Helenu H-ovou a Lilly M-ovou se stal způsobem v § 76 téhož zákona předepsaným a nemohl v tom směru postačiti rejstříkovému soudu notářský spis ze dne 15. června 1929, poněvadž o převodu podílu nemluví a převod nepotvrzuje. Rekursní soud náležitě vyložil poukazem k různým ustanovením zákona čís. 58/1906 ř. z. nepřípustnost tajného zmocnění společníků nezapsaných v seznamu společníků, který by na venek měl stejná práva a stejné povinnosti jakoby byl společníkem, a správnost jeho důvodů nebyla vyvrácena vývody dovolacího rekursu.

Čís. 13397.

Vzdání se dědictví (poručníkem jménem nezletilce schválené poručensky) jest neodvolatelné.

(Rozh. ze dne 27. března 1934, R I 269/34.)

Poručenský a zároveň pozůstalostní soud neschválil přihlášku poručníka jménem nezletilce a důsledkem toho nepřijal přihlášku dědickou na soud. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, mimo jiné z těchto

důvodů:

Stěžovatel vzdal se dědictví jménem nezletilého Karla T-a a toto vzdání se bylo usnesením ze dne 22. května 1934 mocí úřadu poručenského schváleno. Toto vzdání se dědictví jest však ve smyslu § 806 obč. zák. neodvolatelné (srov. rozhod. Gl. U. 350, 7868, 14731).

Čís. 13398.

Úprava pachtovného (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).

Podání námitek není vyloučeno v případě, byl-li nárok na úpravu pachtovného uplatněn, ale nebyl uplatněn způsobem stanoveným v nařízení čís. 164/1933 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 27. března 1934, R II 77/34.)

Soud první stolice vyhověl námitkám navrhovatelky a zamítl návrh pachtýřů na úpravu pachtovného. Rekursní soud odmítl námitky propachtovatelky. Důvody: I propachtovatelka, i pachtýři, stěžovatelé, jsou zajedno v tom, že jí zaslali dne 6. září 1933 nedopo-